

II

(Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava ni obvezna)

ODLOČBE/SKLEPI

KOMISIJA

ODLOČBA KOMISIJE

z dne 20. oktobra 2004

v zvezi s postopkom na podlagi člena 81(1) Pogodbe ES

(Zadeva COMP/C.38.238/B.2) – Raw tobacco – Spain

(notificirano pod dokumentarno številko C(2004) 4030)

(Besedilo v španskem, angleškem in italijanskem jeziku je edino verodostojno)

(2007/236/ES)

Komisija je 20. oktobra 2004 sprejela odločbo v zvezi s postopkom iz člena 81 Pogodbe ES. V skladu z določbami člena 30 Uredbe (ES) št. 1/2003⁽¹⁾ Komisija objavlja imena strank in glavno vsebino odločbe, vključno z naloženimi kaznimi, ob upoštevanju pravnega interesa podjetij glede varovanja njihovih poslovnih skrivnosti. Različica celotnega besedila odločbe, ki ni zaupna, je na voljo v izvirmih jezikih zadeve in delovnih jezikih Komisije na spletni strani GD COMP http://europa.eu.int/comm/competition/index_en.html

POVZETEK ODLOČBE

1. UVOD

Odločba obravnava dve vzporedni kršitvi, kršitev predelovalcev in kršitev predstavnikov proizvajalcev surovega tobaka v Španiji.

Kršitev predelovalcev zadeva sporazume in/ali usklajena ravnanja med štirimi podjetji, ki sodelujejo pri prvi predelavi surovega tobaka v Španiji, namreč Compañía española de tabaco en rama, S.A. („Cetarsa“), Agroexpansión S.A. („Agroexpansión“), World Wide Tobacco España („WWTE“) in Tabacos españoles S.L. („Taes“) (v nadaljnjem besedilu skupno imenovani „predelovalci“) ter Deltafina SpA („Deltafina“, italijanski predelovalec), bodisi neposredno ali od leta 1999 dalje preko združenja ANETAB. Naloga tega tajnega kartela je bila, med letoma 1996 in 2001, vsako leto določiti (najvišjo) povprečno dobavno ceno za vsako sorto surovega tobaka in razdeliti količine vsake sorte surovega tobaka, ki bi bile kupljene. V zadnjih treh letih so se predelovalci med seboj dogovorili tudi o cenovnih razredih na stopnjo kakovosti vsake sorte surovega tobaka, navedenih v načrtih, priloženih k „pogodbam o pridelovanju“ in o dodatnih pogojih, ki se uporabljajo (tj. povprečni najnižji ceni na proizvajalca in na skupino proizvajalcev).

Kršitev proizvajalcev zadeva sporazume in/ali usklajena ravnanja med tremi kmetijskimi sindikati v Španiji⁽²⁾: ASAJA, UPA in COAG ter Konfederacija kmetijskih zadrug CCAE⁽³⁾ (v nadaljnjem besedilu skupno imenovani „predstavniki proizvajalca“). Naloga tega kartela je bila, vsaj med leti 1996 in 2001, določiti cenovne razrede na stopnjo kakovosti vsake sorte surovega tobaka, navedenih v načrtih, priloženih k „pogodbam o pridelovanju“ in o dodatnih pogojih, ki se uporabljajo.

2. IZVOR ZADEVE IN POSTOPEK

Komisija je ta postopek po uradni dolžnosti začela s pregledi v prostorih številnih španskih predelovalcev in drugih udeležencev na trgu med 3. in 5. oktobrom 2001.

Štirje španski predelovalci in njihovo združenje ANETAB so s pismom z dne 16. januarja 2002 sporočili, da so pri postopkih odločeni sodelovati s Komisijo, v skladu s pogoji Uredbe o kronskih pričah iz leta 1996 in predložili različne memorandume z dokazi o spornih dejstvih. Komisijo so tudi obvestili, da so s 3. oktobrom 2001 končali svoje ravnanje.

⁽¹⁾ UL L 1, 4.1.2003, str. 1.

⁽²⁾ Asociación agraria de jóvenes agricultores (ASAJA), Unión de pequeños agricultores (UPA) in Coordinadora de organizaciones de agricultores y ganaderos (COAG).

⁽³⁾ Confederación de cooperativas agrarias de España (CCAIE).

Med postopkom so bile na zadevne stranke naslovljene številne prošnje, vključno s prošnjo, naslovljeno na špansko ministrstvo za kmetijstvo, ribištvo in hrano („Kmetijsko ministrstvo“) v zvezi s španskimi pravili za kmetijske proizvode.

Komisija je 11. decembra 2003 začela s postopki za to zadevo in sprejela obvestilo o nasprotovanju (v nadaljnjem besedilu „ON“), za katerega so imeli naslovniki možnost, da nanj odgovorijo v pisni obliki in na ustnem zaslišanju, ki je potekalo 29. marca 2004.

3. STRANKE

3.1 Stran predelovalcev

Odločba je naslovljena na štiri španske predelovalce (Cetarsa, Agroexpansión, WWTE in Taes) in Deltafino, pa tudi na matična podjetja nekaterih teh družb.

Cetarsa je javno podjetje, ki je imelo do leta 1990 pravni monopol nad predelavo surovega tobaka v Španiji. Še vedno je največji španski predelovalec, saj je leta 2001 kupil okoli 67,6 % surovega tobaka, kupljenega v Španiji tisto leto.

Agroexpansión je leta 1988 kot družinsko vodeno podjetje ustanovil njegov predsednik. V prvi polovici leta 1997 je podjetje Intabex Netherlands BV („Intabex“), hčerinsko podjetje v popolni lasti Dimon Inc. („Dimon“), pridobilo ves kapital. Leta 2001 je podjetje Agroexpansión kupilo okoli 15 % surovega tobaka, kupljenega v Španiji tisto leto.

Od maja 1998 dalje, je okoli 90 % WWTE nadzirala ameriška večnacionalna družba Standard Commercial Corporation („SCC“) preko dveh hčerinskih podjetij v popolni lasti: Standard Commercial Tobacco Co. Inc. („SCTC“) in Trans-Continental Leaf Tobacco Corporation („TCLT“). SCC je od leta 1995 do maja 1998 preko TCLT imelo v lasti dve tretjini kapitala WWTE. Leta 2001 je WWTE kupilo okoli 15,7 % surovega tobaka, kupljenega v Španiji tisto leto.

Taes je hčerinsko podjetje Universal Corporation Group. Do decembra 2002 je Universal Leaf Tobacco Company Inc. („Universal Leaf“), hčerinsko podjetje v popolni lasti, imelo v lasti 90 % Taesovih delnic. Od decembra 2002 je Taes hčerinsko podjetje v popolni lasti Universal Leafa. Leta 2001 je podjetje Taes kupilo okoli 1,6 % surovega tobaka, kupljenega v Španiji tisto leto.

Deltafina je hčerinsko podjetje v popolni lasti Universal Corporation v Italiji in je tako sestrinska družba Taesa. Odgovorna je za dejavnosti skupine Universal v Evropi. Odkupuje večino

tobaka, ki ga je kupil Taes v Španiji, in tudi pomemben delež dveh drugih španskih predelovalcev tobaka.

Naslovljenke so tudi matične družbe WWTE-ja in Agroexpansióna, saj so solidarno odgovorne za vedenje hčerinskih družb.

Po zaslišanju strank se je Komisija odločila, da zaključi postopke proti Universal Corporation, Universal Leaf, Intabex in ANETAB. V zvezi z Universal Corporation, Universal Leaf in Intabex je Komisija menila, da nima zadostnih dokazov o izvajanju odločujočega vpliva na Deltafino in Taesa (kar zadeva Universal Corporation in Universal Leaf) ter na Agroexpansión (kar zadeva Intabex). Vseeno je bila ugotovljena odgovornost v zvezi z Dimonom, končnim matičnim podjetjem Agroexpansióna. Glede ANETAB-a je Komisija menila, da nima zadostnih dokazov o tem, da bi se vedenje ANETAB-a razlikovalo od vedenja njegovih štirih družb članic.

3.2 Stran proizvajalcev

Odločba je bila naslovljena tudi na tri organizacije kmetijskih sindikatov (ASAJA, UPA in COAG) ter na konfederacijo kmetijskih zadrug CCAE, vse predstavljajo proizvajalce tobaka.

Po zaslišanju strank se je Komisija odločila, da zaključi postopke proti FNCT-ju, ACOTAB-u in TABARES-u, saj je sklenila, da so delovali kot sektorske podružnice ASAJE (kar zadeva FNCT) in UPE (kar zadeva ACOTAB in TABARES).

4. ZADEVNI SEKTOR: ŠPANSKI SUROVI TOBAK

Pridelava surovega tobaka v EU predstavlja približno 5 % pridelave surovega tobaka po svetu. Grčija, Italija in Španija so vodilne države članice glede pridelanega tobaka, saj pokrivajo 38 %, 37,5 % in 12 % pridelave v EU, v tem zaporedju. Za pridelavo surovega tobaka v EU se uporablja sistem kvot (glej spodaj).

Surovi tobak, ki ga pridelujejo proizvajalci, ni homogeni proizvod. Zakonodaja Skupnosti priznava osem različnih sort. V Španiji je najobičajnejša sorta Bright. Znotraj vsake kategorije je mogoče ločiti različne stopnje kakovosti. Določitev stopenj je prepuščena gospodarski panogi in, končno, zasebnim pogajanjem. Po sušenju proizvajalci tobak prodajo predelovalcem v serijah, katerih cene se razlikujejo glede na kakovost tobaka, ki ga vsebujejo.

5. REGULATIVNI OKVIR

Tako za pridelavo surovega tobaka kot tudi za njegovo prodajo predelovalcem se uporabljajo predpisi iz zakonodaje Skupnosti in nacionalne zakonodaje.

5.1 Skupna ureditev trga za surovi tobak

Skupna ureditev trga za surovi tobak („skupna ureditev trga za surovi tobak“) je bila vzpostavljena leta 1970 z Uredbo Sveta (EGS) št. 727/70 ⁽¹⁾. Leta 1992 jo je nadomestila Uredba Sveta (EGS) št. 2075/92 ⁽²⁾, ki je bila bistveno spremenjena leta 1998 z Uredbo Sveta (ES) št. 1636/98 ⁽³⁾ in Uredbo Komisije (ES) št. 2848/98 ⁽⁴⁾.

Skupna ureditev trga za sektor surovega tobaka predvideva (i) sistem proizvodnih kvot in (ii) podpiranje dohodkov proizvajalcev s sistemom premij za pridelavo surovega tobaka.

Premija se odobri le glede tobaka, pridelanega v okviru kvote (z nekaterimi prilagoditvami). Od leta 1998 je plačilo dela premije Skupnosti (tako imenovani variabilni del) povezano s kakovostjo pridelanega tobaka, ki se odraža v ceni. Za plačilo variabilnega dela premije so zadolžene skupine proizvajalcev.

Skupna ureditev trga od vsakega proizvajalca ali skupine proizvajalcev in vsakega prvega predelovalca zahteva sklenitev tako imenovanih „pogodb o pridelovanju“ na začetku vsakoletne kampanje (okoli meseca marca in maja, ko so sadike tobaka presajene), s katerimi se dogovorijo o „pogodbenih cenah“ za vsako stopnjo kakovosti za vsako posamezno sorto. Na tej stopnji so cene pogosto izražene v obliki cenovnega razpona. V Španiji so pogodbene cene dejansko izražene kot vrsta cenovnih razredov za različne stopnje kakovosti posamezne sorte tobaka (npr. Bright). Cenovni razredi, prikazani v pogodbah o pridelovanju, so precej široki. Vendar je treba upoštevati, da se lahko dokončna cena (ali „dobavna cena“) določi šele ob žetvi (tj. med oktobrom in januarjem) in se lahko bistveno razlikuje od „cen iz pogodbe o pridelovanju“, odvisno od kakovosti, količine in nadaljnjih pogajanj.

Zakonodaja Skupnosti podpira ustanovitev medpanožnih organizacij, znotraj katerih proizvajalci in predelovalci sodelujejo za učinkovito delovanje trga. Ravnanje, ki ga sestavlja določanje cen in kvot je izrecno prepovedano. Nobeno od združenj, vpletenih v to zadevo, ni medpanožna organizacija v smislu zakonodaje Skupnosti.

5.2 Nacionalna zakonodaja

V Španiji pogajanja in sklenitev standardnih pogodb o pridelovanju med predstavniki proizvajalcev in predelovalci urejata zakon iz leta 1982 in Kraljeva uredba iz leta 1985. Namen tega skupnega regulativnega okvira (poleg ukrepov, ki jih je zatem sprejelo Kmetijsko ministrstvo) je bil vsaj (do leta 2000) spodbuditi skupna pogajanja med proizvajalci in predelovalci o „pogodbenih cenah“ pridelave. Od leta 2000 nov

⁽¹⁾ UL L 94, 28.4.1970, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (EGS) št. 860/92 (UL L 91, 7.4.1992, str. 1).

⁽²⁾ UL L 215, 30.7.1992, str. 70. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 864/2004 (UL L 161, 30.4.2004, str. 48).

⁽³⁾ UL L 210, 28.7.1998, str. 23.

⁽⁴⁾ UL L 358, 31.12.1998, str. 17. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1809/2004 (UL L 318, 19.10.2004, str. 18).

zakon zahteva, da se stranke pogodb o pridelovanju individualno dogovorijo o pogodbenih cenah.

6. RAVNANJA, PREDVIDENA V ODLOČBI

6.1 Kartel predelovalcev

Štirje španski predelovalci in Deltafina so se dogovorili o (najvišji) povprečni ceni, ki bi jo plačali ob dobavi za vsako sorto tobaka, ne glede na stopnjo kakovosti („najvišja) povprečna dobavna cena“) in o količinah tobaka, ki bi jih lahko vsak od njih kupil. S tem so predelovalci želeli preprečiti, da bi pogajanje s proizvajalci ob dobavi cene dvignilo čez stopnjo, ki je zanje sprejemljiva. Obdobje, zajeto z odločbo, je od leta 1996 do 2001. Od leta 1998 so tudi vzpostavili visoko razvit mehanizem spremljanja in izvrševanja (vključno z rednimi izmenjavami informacij in obveznimi prenosi tobaka) glede njihovega vedenja med dobavo. Od leta 1999 do 2001 so se predelovalci med seboj dogovarjali tudi o „pogodbenih cenah“ (cenovni razredi in dodatni pogoji), katere so nato predlagali predstavnikom proizvajalcev med pogajanjem za letno standardno pogodbo o pridelovanju.

6.2 Kartel proizvajalcev

Predstavniki proizvajalcev so se dogovorili o „pogodbenih cenah“ (cenovni razredi in dodatni pogoji), katere so nato predlagali predelovalcem med pogajanjem za standardno pogodbo o pridelovanju.

Dodatni cenovni pogoji so v obliki najnižjih povprečnih cen na proizvajalca, pa tudi na skupine proizvajalcev za vsako sorto tobaka, ne glede na različne stopnje kakovosti. Pomembno je omeniti, da so povprečne najnižje cene na skupino proizvajalcev po svoji naravi takšne, da se lahko po pogajanju ob dobavi povečajo.

7. PRAVNA OCENA

V odločbi Komisija ugotavlja, da ravnanja, opisana zgoraj, predstavljajo dve različni kršitvi (posamezno in stalno) člena 81 Pogodbe.

Vsi udeleženci v kršitvah, na katere je odločba naslovljena, so podjetja, združenja podjetij ali združenja združenj podjetij v smislu člena 81 Pogodbe.

Sporazumi in/ali usklajeno ravnanje, ki neposredno ali posredno določajo transakcijske cene ali količine deležev s svojim ciljem omejujejo konkurenco. Ti postopki so izrecno predvideni na podlagi člena 81(1) Pogodbe ES.

Takšni postopki lahko, vsaj potencialno, vplivajo na trgovanje med Španijo in drugimi državami članicami, saj pokrivajo celotni španski trg in se nanašajo na proizvod (surovi tobak), ki je vmesni proizvod predelanega tobaka, proizvoda, ki se v veliki meri izvažata.

Odločba obravnava vprašanje uporabe Uredbe Sveta št. 26 z dne 4. aprila 1962 o uporabi določenih pravil konkurence pri pridelavi in trgovini s kmetijskimi proizvodi⁽¹⁾ („Uredba št. 26“) pri obravnavanih ravnanjih. Ugotavlja, da se obravnavana omejevalna ravnanja ne štejejo kot „potrebna“ za doseganje ciljev skupne kmetijske politike in se zato zanje v celoti uporablja člen 81(1) Pogodbe.

Končno, ugotovitev odločbe je, da niti nacionalna zakonodaja niti ministrska praksa predelovalcev ne zavezuje k dogovoru o najvišji povprečni dobavni ceni za surovi tobak ali k razdelitvi količin tobaka, ki jih bo kupil posamezni predelovalec. Nadalje, takšen regulativni okvir od predelovalce in proizvajalce ne zahteva, da se skupaj dogovorijo o „pogodbenih cenah“ (cenovni razredi ali dodatni pogoji) in tudi ne ukinja možnosti konkurenčnega vedenja na njihovi strani. Zato so sporazumi in/ali usklajena ravnanja med predstavniki proizvajalca na eni strani, ter predelovalci na drugi, zajeta s členom 81(1) Pogodbe.

8. ODGOVORNOST DELTAFINE IN MATIČNIH DRUŽB WWTE IN AGROEXPANSIÓN

Odločba ugotavlja, da je Deltafina v celoti sodelovala v kartelu predelovalcev, četudi ni dejavni predelovalec v Španiji, saj je igrala odločilno vlogo na španskem trgu surovega tobaka zaradi številnih okoliščin, med njimi: 1. je bila najpomembnejša stranka treh španskih predelovalcev, 2. je bila končni največji kupec tobaka v Španiji, in 3. je bila hčerinska družba skupine Universal, odgovorne za evropski trg.

Odločba tudi ugotavlja, da so Dimon (za Agroexpansión) in SCC, TCLT in SCTC (za WWTE) med obravnavanim obdobjem odločilno vplivali na svoje hčerinske družbe in so zato solidarno odgovorni za postopke hčerinskih družb.

9. GLOBE

9.1 Teža kršitve

Pri oceni resnosti kršitev je treba upoštevati dejstvo, da pridelava surovega tobaka v Španiji predstavlja 12 % pridelave Skupnosti.

Velikost trga je razmeroma majhna (leta 2001 je bila vrednost tobaka, kupljenega v Španiji okoli 25 milijonov EUR) in precej skoncentrirana na eno regijo Španije: Extremaduro.

Vendar, narava kršitev se obravnava kot zelo resna, saj zadeva določanje cen za sorte surovega tobaka v Španiji in (kar zadeva predelovalce) razdelitev količin.

Čeprav Komisija nima trdnih dokazov o dejanskih posledicah kršitev proizvajalcev in predelovalcev za trg: se lahko domneva, da je bil kartel predelovalcev vsaj od leta 1998 popolno izveden in izvršen ter je lahko znatno vplival na trg.

Na podlagi gornjih ugotovitev Komisija ugotavlja, da se obe kršitvi označita kot zelo resni. Vendar Komisija pri določitvi začetnih zneskov glob upošteva relativno omejeno velikost trga.

9.2 Posamezno breme in odvračanje

- (i) Kar zadeva kartel predelovalcev (vključno z Deltafino), Komisija meni, da je treba ob upoštevanju sodelovanja pri nezakonitem ravnanju in položaja na trgu, ki ga uživa vsaka od vpletenih strank, globe ustrezno zmanjšati.

Ob upoštevanju tega je Komisija sklenila, da se za Deltafino zaradi njenega pomembnega tržnega položaja, kakor je razloženo pod točko 8, določi najvišji začetni znesek.

Sodelovanje španskih predelovalcev pri nezakonitem ravnanju se lahko na splošno obravnava kot podobno. Začetni zneski morajo vseeno upoštevati različne velikosti in tržne deleže vseh vpletenih predelovalcev.

S tržnim deležem okoli 67 % trga za nakup španskega surovega tobaka, je Cetarsa vodilni španski predelovalec in se zato uvrsti v posebno kategorijo ter se mu naloži najvišji začetni znesek globe. Agroexpansión in WWTE imata oba tržne deleže okoli 15 % vsak in se jima naloži enak začetni znesek globe. Končno, Taes je najmanjši vpleteni predelovalec, s tržnim deležem le 1,6 % in se mu naloži najnižji začetni znesek.

⁽¹⁾ UL 30, 20.4.1962, str. 993/62.

Agroexpansión in WWTE sta del večjih skupin, ki so tudi naslovniki odločbe, zato se za njune globe uporablja faktor množenja, da bi zagotovili zadostno svarilo, 2 in $1\frac{1}{2}$ v tem zaporedju.

- (ii) V zvezi z vedenjem predstavnikov proizvajalcev odločba ugotavlja, da je zaradi naslednjih razlogov primerna le simbolična globa.

Četudi nacionalna pravila, ki so v rabi, niso zahtevala, da se predstavniki proizvajalca in predelovalci skupno dogovorijo o cenovnih razredih in dodatnih pogojih, so standardne „pogodbe o pridelovanju“, dogovorjene med leti 1995 in 1998, omenjale skupno pogajanje vseh predstavnikov proizvajalca z vsakim posameznim predelovalcem za specifikacijo cen in za dodatne pogoje v zvezi s prodajo tobaka. Leta 1999 je Kmetijsko ministrstvo celo odobrilo specifikacijo cen, o katerih so se predstavniki proizvajalca in štirje predelovalci že skupno pogodili. Ta specifikacija je bila priložena k „standardni“ pogodbi, tistega leta objavljeni v uradnem listu. Nazadnje, leta 2000 in 2001 je Kmetijsko ministrstvo povabilo predstavnike obeh sektorjev na številna srečanja – nekatera srečanja so potekala na Ministrstvu – da bi se dogovorili o specifikaciji cen. S tem je Ministrstvo vsaj spodbudilo proizvajalce, da pospešijo skupna pogajanja glede te specifikacije.

Na tej podlagi odločba sprejema, da bi lahko pravni okvir, ki spremlja skupno pogajanje standardnih sporazumov, spodbudil znatno stopnjo negotovosti glede zakonitosti ravnanja proizvajalcev. Nadalje, obstoj in rezultati pogajanj o standardnih pogodbah so bili ponavadi javni in noben organ pred začetkom teh postopkov nikoli ni dvomil v njihovo združljivost bodisi z zakonodajo Skupnosti bodisi s špansko zakonodajo.

Odločba zato nalaga simbolično globo 1 000 EUR vsakemu predstavniku proizvajalca. Zaradi uporabe simbolične globe za predstavnike proizvajalca, postane uporaba drugih meril za določitev glob nepomembna.

Zaradi zgoraj navedenega je začetni znesek glob v tem primeru določen, kot sledi:

— Deltafina	8 000 000 EUR
— Cetarsa	8 000 000 EUR
— WWTE	$1\,800\,000 \times 1,5 = 2\,700\,000$ EUR
— Agroexpansión	$1\,800\,000 \times 2 = 3\,600\,000$ EUR
— Taes	200 000 EUR
— ASAJA	1 000 EUR
— UPA	1 000 EUR

— COAG	1 000 EUR
— CCAE	1 000 EUR

9.3 Trajanje kršitve

Omejevalno ravnanje predelovalcev in Deltafine je trajalo več kot pet let in štiri mesece. Zato se višina glob za vsakega proizvajalca poviša za 50 %.

Zato se naslednji osnovni zneski glob zadržijo:

— Deltafina	12 000 000 EUR
— Cetarsa	12 000 000 EUR
— WWTE	4 050 000 EUR
— Agroexpansión	5 400 000 EUR
— Taes	300 000 EUR

9.4 Oteževalne okoliščine

Dokumenti v spisu Komisije dejansko dokazujejo, da je Deltafina vodila oblikovanje, izvajanje, uveljavljanje in arbitražo sporazumov o (najvišjih) povprečnih dobavnih cenah in količinah, sklenjenih med predelovalci po letu 1996. Delovala je tudi kot zaupnik za protikonkurenčne sporazume predelovalcev. Zaradi tega se osnovni znesek globe, naložene Deltafini, zviša za 50 %.

9.5 Olajševalne okoliščine

V španskem okviru pravne ureditve, v katerem se je odvijalo omejevalno ravnanje in sporazumi, se uporablja olajševalna okoliščina za predelovalce glede njihovega sporazuma o cenovnih razredih in dodatnih pogojih, dogovorjenim pred javnim pogajanjem o standardni pogodbi o pridelovanju s predstavniki proizvajalcev.

Glede njihovega tajnega sporazuma o (najvišjih) povprečnih dobavnih cenah in razdelitvi količin, je ravnanje predelovalcev preseglo področje delovanja zadevnega pravnega okvira za javna pogajanja in sporazume s predstavniki proizvajalcev. Vendar Komisija meni, da so javna pogajanja v določeni meri določala materialni okvir za ravnanje predelovalcev in se zato obravnavajo kot olajševalna okoliščina za predelovalce.

Zaradi tega celotni olajševalni vpliv zgoraj omenjenih okoliščin, kar zadeva ravnanje predelovalcev, za 40 % zmanjša osnovni znesek glob, ki se bi drugače uporabljale za predelovalce (vključno z Deltafino).

Zneski glob po upoštevanju oteževalnih in olajševalnih okoliščin so sledeči:

— Deltafina	1 3 200 000 EUR
— Cetarsa	7 200 000 EUR
— WWTE	2 430 000 EUR
— Agroexpansión	3 240 000 EUR
— Taes	180 000 EUR
— ASAJA	1 000 EUR
— UPA	1 000 EUR
— COAG	1 000 EUR
— CCAE	1 000 EUR

9.6 Zgornja meja globe

Člen 23(2) Uredbe (ES) št. 1/2003 predvideva, da za vsako podjetje in podjetniško združenje, udeleženo v kršitvi, globa ne presega 10 % skupnega prometa v predhodnem poslovnem letu.

SCC, SCTC, TCLT in Dimon so kot matične družbe WWTE-ja in Agroexpansióna skupaj odgovorne za globe, naložene njihovim hčerinskim družbam, zato se za določitev 10 % meje upošteva njihov promet na svetovnem trgu.

Ker je letni promet Cetarse leta 2003 znašal 48,42 milijonov EUR, se naložena globa zmanjša na 4,842 milijonov EUR. Globe, naložene vsem ostalim naslovnikom, v zvezi s tem ni potrebno prilagoditi.

9.7 Uporaba Uredbe o kronskih pričah iz leta 1996

Tako predelovalci in predstavniki proizvajalca so na različnih stopnjah preiskave zaprosili za kronske priče pod pogoji obvestila Komisije o nenalaganju glob v primeru kartelov iz leta 1996.

Cetarsa, Agroexpansión, WWTE, Taes in Deltafina so uveljavljali ugodnosti iz Uredbe o kronskih pričah iz leta 1996 pred izdajo obvestila o nenasprotovanju in so Komisiji predložili večinoma

informacije glede delovanja trga, omejevalne dejavnosti prosilcev in vsebine obravnavanih dejstev.

Ob upoštevanju pomembnega prispevka pri sodelovanju med postopkom (predvsem v zvezi z vpletenostjo Deltafine) in da ni nikoli nasprotoval dejstvom, določenim v obvestilu o nasprotovanju, se Taesu odobri 40 % zmanjšanje globe, ki mu bi bila naložena, če ne bi sodeloval s Komisijo v skladu s prvo in drugo alinejo oddelka D(2) Uredbe o kronskih pričah iz leta 1996.

Ob upoštevanju informacij, predloženih Komisiji, vendar glede na dejstvo, da sta izpodbijali dejstva v svojih odgovorih na obvestilo o nasprotovanju, se Cetarsi in WWTE-ju globa zmanjša za 25 %.

Ob upoštevanju informacij, predloženih Komisiji, vendar glede na dejstvo, da je izpodbijal dejstva in tajno naravo kartela predelovalcev v svojem odgovoru na obvestilo o nasprotovanju, se Agroexpansiónu globa zmanjša za 20 %.

Končno, zaradi omejenega sodelovanja s Komisijo med postopkom, se Deltafini globa zmanjša za 10 %.

Končni zneski glob, ki se skladno s členom 23 Uredbe (ES) št. 1/2003 naložijo, se določijo kot sledi:

— Deltafina	11 880 000 EUR
— Cetarsa	3 631 500 EUR
— WWTE	1 822 500 EUR (SCC, SCTC in TCLT so solidarno odgovorni)
— Agroexpansión	2 592 000 EUR (Dimon je solidarno odgovoren)
— Taes	108 000 EUR
— ASAJA	1 000 EUR
— UPA	1 000 EUR
— COAG	1 000 EUR
— CCAE	1 000 EUR